

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV
Número 1.156
26 octubre 2018
1'70 euros

la veu de Benicarló

PLOURE SOBRE BANYAT II

**ELS COSTOS D'ARROSSEGAR
DEFICIÈNCIES ESTRUCTURALS**

J. GUILLEM: "TEMPESTA: POPULISME I POESIA"

1156

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Abandonats a les aigües

Era d'esperar, l'episodi de pluges intenses va tornar a deixar en evidència que hi ha algunes coses en el nostre urbanisme que segueixen igual de malament i, segurament, molt ens temem que poc, o no res, canviaran en el futur.

Anem directes, tots els passos inferior que serveixen per poder sortir o entrar de la ciutat van quedar tallats, anegats fins a la línia de pas del pont. La rambla d'Alcalà, com sempre, va tallar carrers, camins i carreteres per allà on discorria, a més de portar un autèntic femer de brutícia. Per últim, un altre problema endèmic del centre del poble, quan cau certa quantitat d'aigua, l'Avinguda Maestrat amb el carrer Jacinto Benavente per una banda i el Sant Francesc amb ferreres Bretó, convertits en canalització natural d'aigua cap a la mar. ¿Algú no ha arribat mai a pensar que si la Rambla d'Alcalà estiguera canalitzada, segurament estos problemes, a millor, no els tindriem o serien molt inferiors?

Ja seria el súmmum de l'absurd que la Confederació Hidrogràfica, que té les competències en qüestions hidràuliques, ens volguera multar per netejar nosaltres la llera del riu quan és obligació seua. Està molt bé presentar reclamacions, però el que vol la ciutadania són solucions. Solucions, ja!

Eixes que se'ls ompli la boca a tota la classe política, que diuen que necessitem, però que estem veient que no arriben mai. Des del 1997 fins ara, més de 20 anys després que es va veure que calia aquesta canalització prioritària, i encara estem igual. Ja portem massa anys d'aquesta manera i cada vegada li fem més barreres a les aigües. I al final aquestes fan el que han fet sempre, saltar-se-les. És el més natural.

L'anècdota del personatge que anava amb una mena de tortuga inflable per damunt l'aigua ens pot semblar molt còmica... fins que alguna vegada siga una persona ofegada. No seria hora de fer actuacions més contundents contra aquesta desídia de qui té a la seua mà solucions i no les aplica? Els tribunals esperen!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola: a la Confederació Hidrogràfica del Xúquer per no fer la seua feina. Les lleres dels rius estan plenes de brossa i no netegen absolutament res des de fa uns quants anys. Mentre ells cobren els seus bons sous, ací, per la seua ineficàcia ens inundem cada vegada més. Fins quan haurem d'aguantar tanta incompetència i malquefer? Fins que tinguem ofegats? A la classe política que els nomena els hauria de caure la cara de vergonya. Totes les panissoles que segurament s'haurà emportat la passada riuada se la podrien ficar per damunt, i amb la picor, a vore si desperten i treballen una mica.

CONTACTA AMB

“LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners

mail: veubenicarlo@gmail.com

b benicarló al dia
diario digital de benicarló

La
calamanda

PLOURE SOBRE BANYAT II

ELS COSTOS D'ARROSSEGAR DEFICIÈNCIES ESTRUCTURALS

text REDACCIÓ

Més d'un milió d'euros li costarà a Benicarló el pas de la gota freda per la ciutat. Només en les platges farà falta el triple del que s'inverteix per a la seua posada a punt de cara a la temporada alta. És el primer balanç dels danys causats pel temporal en béns municipals i camins rurals, segons va detallar l'alcaldeessa del municipi, Xaro Miralles. Així, la primera aproximació a la magnitud dels danys es va realitzar a l'endemà de la riuada, després que l'aigua donara treva al municipi. L'alcaldeessa ha fet un "balanç molt positiu" atés que considera que "hem sabut dirigir tota l'operació i fer les actuacions necessàries". Així, la part més important ha sigut la prevenció davant les preemergències decretades que, al seu entendre, han permès que els danys no siguen majors i que no s'hagen de lamentar danys personals. El consistori va contractar els serveis d'una empresa externa que va subministrar tota la maquinària pesada "que es va preveure seria necessària" segons les dades que marcava la preemergència decretada. Creu Roja també es va mobilitzar i "tenien preparat un ampli dispositiu que haguera entrat en funcionament en cas d'evacuació de la població". Així, estava previst real·lotjar la gent al Pavelló poliesportiu municipal o fer ús de les tendes de campanya que l'entitat tenia preparades, com els queviures disposats per a l'ocasió.

RISC ALT D'INUNDACIONS

El Pla d'Emergències d'Inundacions, redactat el 2008, va ajudar a pal·liar els possibles danys. I és que el cap de la Policia Local, Agustín Parra, va recordar que Benicarló té "un risc alt d'inundacions," i que els danys patits en la riuada del 2003 van servir per a redactar l'actual pla. En ell es marquen les actuacions preventives que, des dels diferents departaments, es van realitzar: des de repartiment de tanques per tot el terme municipal per a senyalitzar possibles talls de vies a l'anunci en les xarxes socials de les indicacions a seguir en cas de temporal. El dijous la nit, davant la situació que s'estava vivint en el municipi, es va convocar el FECOPAL, segons va detallar l'alcaldeessa. En aqueix moment, la ciutat ja era un riu i en les capçaleres de rius i barrancs seguia plovent amb molta intensitat.

ve de la p gina anterior

Parra va reconèixer que “va haver-hi un gran devesall de trucades, arribant el dijous a més del 500% de les habituals” en la centraleta de la policia local. Per a ells, el més important era “la seguretat de les persones”, per la qual cosa es va decidir prioritzar els serveis en aqueix sentit. Entre uns altres, es van realitzar 20 rescats de vehicles en zones inundables i sis salvaments de persones.

Ara, Benicarló haurà d'acabar de valorar els danys patits en el seu terme municipal per a sol·licitar les ajudes anunciades pel consell. Queda pendent de solució les reclamacions presentades per l'alcalde a la subdelegada del govern, a qui va reclamar “major flexibilitat de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer”, encarregada de la neteja dels barrancs. A Benicarló, els dos que depenen d'ella es trobaven en males condicions, per la qual cosa el consistori es va arriscar i va netejar de canyes la Rambla d'Alcalá per a impedir mals majors. La confederació, per aquesta actuació, podria arribar a sancionar al consistori, que no ha volgut arriscar-se al fet que els seus veïns patiren de nou una inundació en els seus habitatges per la brutícia que s'acumula en la llera del barranc. “Si es netejara dues vegades l'any no passaria açò”, va denunciar el regidor d'Obres, Ilde Añó.

CRONOLOGIA DE LA RIUADA

El dimarts a les 15h, segons va explicar l'alcalde, “va arribar la preemergència nivell taronja i el dimecres a primera hora ja vam tenir una reunió per a prendre les primeres mesures inicials”. El dimecres al migdia, l'alerta es va elevar a nivell roig, per la qual cosa es va decidir la suspensió de les classes escolars entre el dijous i el divendres. “És una de les mesures més importants que hem pres, perquè evitàvem el risc de trasllats i de circulació, tenint en compte a més que a la nostra ciutat vénen alumnes de tota la comarca”, va explicar Miralles. El tancament de les instal·lacions esportives va ser una altra de les mesures que es va adoptar.

El dijous a les 19h. es va iniciar l'episodi més fort de les pluges, “arribant als 250 litres per metre quadrat en poc temps”. Davant la situació d'emergència i amb els carrers convertits en rius, “decidim convocar el FECOPAL, on estan representats bombers, Creu Roja, Policia Local, Guàrdia Civil i la Brigada d'Obres”. La nit, com va relatar l'alcalde va ser “intensa, cap a les dues de la matinada la brigada d'obres estava repartint sacs per les instal·lacions municipals”. Tots, aquella nit, van doblar torns per a poder donar resposta a la magnitud del devesall d'aigua. Fins al dissabte al matí van estar tallats tots els camins rurals ja que l'aiguat que va caure sobre Vinaròs el divendres, va afectar també a Benicarló.

Fins a les 21 h del divendres els Bombers del Consorci Provincial, que depèn de la Diputació, es van

relitzar un total de 275 serveis relacionats amb el temporal, sobretot ajudes en habitatges i rescats de conductors en vehicles atrapats per l'aigua, dels quals, Benicarló acumulava 38 serveis. S'havia actuat en 26 municipis des que començara el temporal el dijous a la vesprada, amb especial incidència en les comarques de Baix Maestrat, Plana Alta i Plana Baixa, encara que també d'altres punts de la província de manera més ocasional. Si durant les primeres hores del temporal, el dijous, la major part dels rescats en vehicles es van concentrar en el sud, la vesprada del divendres s'ha intensificat els rescats en vehicles en el nord de la província.

I DESPRÉS DE LA TEMPESTA...

De risc d'evacuació a atractiu turístic. La gota freda va mostrar el dissabte la seua cara més amable a Benicarló. Amb l'eixida del sol, els benicarlondos es van llançar en massa als barrancs a immortalitzar les improvisades cascades que es van formar en llocs tan insòlits com el Riu Sec, com popularment es coneix a la Rambla Cervera. La treva que va donar l'aigua en la ciutat, va permetre que els ciutadans es dedicaren a recompondre els desperfectes que va haver-hi en els habitatges de les zones suburbanes de la ciutat, com les urbanitzacions dels voltants de la Platja de la Caracola. Allí, les bombes no paraven de traure aigua dels garatges subterranis però, per a sorpresa dels afectats, “no baixava ni una gota”. El problema dels garatges i baixos “no és l'aigua caiguda, sinó l'aigua que es filtra per les esquerdes”, asseguraven. Així, el treball dels bombers en molts casos no servia de gran cosa perquè després de buidar molts llocs es tornaven a omplir. És tal la pressió de la capa freàtica sota els edificis que l'aigua es cola per on mai havia eixit”, van explicar. En qualsevol cas, es tractava de danys menors. “Fins que no acabe de baixar tot l'aigua de l'interior en moltes cases no deixarà d'emergir”, van detallar.

D'altra banda, a primera hora del matí l'operatiu de neteja es va engegar per a intentar deixar el més recuperat possible el terme municipal. I encara que hi ha zones en les quals cal esperar que baixi el nivell d'aigua, en la majoria dels camins rurals ja es podia parlar de normalitat.

XX CERTAMEN DE FOTOGRAFIA CIUTAT DE BENICARLÓ

text AB

El primer premi del XX Certamen de Fotografia Ciutat de Benicarló ha estat per a la fotografia 'Mar i Terra', de Marco Aguilera Martínez. Donada la qualitat de les obres presentades, el jurat ha decidit atorgar, a més dels tres primers premis, una menció d'honor.

El jurat del XX Certamen de Fotografia Ciutat de Benicarló, que enguany tenia com a lema Gastronomia i productes de Benicarló, ha atorgat el primer premi a la fotografia 'Mar i Terra', de Marco Aguilera Martínez. El segon premi ha estat per a María Dolores Cuartero Vizcarro, per la fotografia 'L'essència de l'olleta', mentre que el tercer premi l'han atorgat a David Martínez Mínguez per la fotografia titulada 'La Conserva'.

El jurat ha decidit també atorgar una menció d'honor a José María Bautista Rodríguez per la fotografia 'De tierno corazón'.

Les 17 fotografies obres presentades al Concurs es podran veure fins al 25 de novembre a la segona planta del Mucbe. L'acte d'inauguració tindrà lloc aquest divendres a les 19.00 hores.

ARTISTES CONTEMPORÀNIES PROTAGONITZEN ELS TALLERS DEL MUCBE

text AB

Amb l'objectiu de reconèixer el paper de les dones en el món de l'art, el Mucbe imparteix una serie de tallers d'octubre a gener. Quatre artistes contemporànies seran les protagonistes dels diversos tallers: Gabriele Münter, Yayoi Kusama, Marta Minujín i Sonia Delaunay.

El Mucbe ha iniciat una serie de tallers, d'octubre a gener, adreçats a escolars i també al públic familiar per tal de posar en valor el rol de les dones artistes. La idea és que cada mes estiga protagonitzat per una artista contemporània al voltant de la qual es faran dos tallers relacionats amb la seua obra.

Així, per conèixer l'univers al·lucinatori de punts i detalls de la japonesa Yayoi Kusama (Matsumoto,

1929), es faran els tallers «Anem a disfressar-nos a l'estil Yayoi Kusama» i «Decorem la nostra llapicera». Per aproximar-se a l'obra de l'artista psicodèlica Marta Minujín (Buenos Aires, 1941), es faran els tallers «Construïm el nostre puzzle» i «Decorem un marc de fotos». La figura de la francesa Sonia Delaunay (Hradyzk, 1885 - París, 1979) donarà lloc als tallers «Un ventall de colors» i «Atrapasomnis a l'estil Delaunay». Finalment, el particular postimpressionisme de Gabriele Münter (Berlín, 1877–Murnau, 1962) donarà lloc als tallers de «Paisatges a l'estil Gabriele Münter» i «Retrat del nostre company».

Els tallers es duran a terme en l'aula didàctica del Mucbe, de dilluns a dijous en horari matinal a escollir de 9.30 a 11.00 hores o de 12.00 a 13.30 hores, per a grups d'alumnes. També es realitzaran en cap de setmana per a famílies.

La Universitat Popular de Benicarló comença el curs amb més de 500 alumnes

Text i foto AB

Dilluns començava el nou curs de la Universitat Popular (UP), amb un total de 505 persones matriculades que es repartiran en 37 grups diferents. L'alumnat es caracteritza per l'heterogeneïtat d'edats, fet que farà possible la convivència intergeneracional.

La Universitat Popular (UP) ha obert aquest matí les portes a un nou curs en què s'han ampliat el nombre de grups d'Entrenament de la memòria, a més de recuperar el curs d'Anglès bàsic per demanda dels alumnes.

Aquest any les novetats principals han estat la creació de quatre ofertes noves de formació: Informàtica en l'àmbit de nou usuari i usuari bàsic; Cinema, que finalitzarà amb la gravació i edició d'un curtmetratge; i Iniciació a l'àrab. La resta manté bàsicament la mateixa oferta que en els cursos anteriors: Dibuix i Pintura, Tall i Confecció, Creació Literària, Continguts socioculturals de la Unió Europea, Espanya i el País Valencià, Expressió Corporal, Entrenament de la Memòria, Telefonía Mòbil o Fotografia.

Pel que fa al nombre de matriculacions, enguany s'ha arribat als 505 alumnes (xifra amb la qual es manté la plantilla d'alumnat a la que es va arribar l'any passat), que es repartiran en 37 grups diferents.

Un any més, cal destacar l'heterogeneïtat de l'alumnat que realitzarà els diferents cursos a la UP, pel que fa a la seua edat. En aquest sentit, el regidor de Cultura,

Josep Barberà, responsable de la Universitat Popular, ha valorat de manera molt positiva la convivència dins de la UP de sectors de població tan diferents, amb els quals s'aconsegueix que «la UP esdevinga un punt de trobada intergeneracional que fomenta la participació i els valors de tolerància i solidaritat».

Durant aquest mes d'octubre, els interessats a matricular-se en aquells grups que encara no s'han pogut completar (Cinema, Àrab i Continguts socioculturals de la Unió Europea, Espanya i el País Valencià), tindran l'oportunitat de fer-ho al Departament de Cultura de l'Ajuntament.

Benicarló fomenta la formació per a l'ocupació i l'aprenentatge de disciplines audiovisuals

Text AB

Aquesta setmana s'ha presentat la nova edició de Forma't!, en la qual s'ofereixen deu cursos i tallers gratuïts de temàtiques diverses. L'oferta formativa està orientada cap al foment de l'ocupació a persones aturades i a la iniciació en diferents disciplines del món audiovisual per als joves.

El regidor de promoció econòmica, Román Sánchez, i la regidora de Joventut, Susana Pérez, han presentat avui l'oferta formativa per a l'últim trimestre de l'any. Aquesta s'emmarca dins del programa Forma't!, en el qual participen ambdues regidores per tal d'oferir formació gratuïta a aquelles persones en situació d'atur però també als joves amb inquietuds diverses.

Així, des de promoció econòmica s'oferirà novament el curs de l'Acceleradora d'ocupació, dins de la qual es formarà als participants en la cerca d'ocupació. Altres cursos per a persones aturades o en procés de millora d'ocupació són el de «Formació bàsica: Higiene ali-

mentària, manipulació d'aliments i gestió d'al·lèrgens» i «Prevenió de Riscos Laborals». També s'impartiran dos tallers de «Tècniques per a parlar en públic» i un altre anomenat «Mou-te en les xarxes socials i crea la teua marca personal». Per a aquells que desitgen potenciar les seues iniciatives empresarials o projectes professionals, es realitzarà una jornada de coaching.

Pel que fa als cursos programats per la regidoria de Joventut, s'han seleccionat atenent a la demanda realitzada pels joves benicarlandos. Així, s'han preparat dos cursos per a aquells que tinguen inquietuds pel món audiovisual: «Retoc fotogràfic» i «Curtmetratge per a joves». Els joves també podran formar-se en un curs de manipulació d'aliments així com en un altre destinat a formar-se en associacionisme i voluntariat.

Els cursos tenen places limitades que s'assignen per ordre d'inscripció. Les inscripcions es poden formalitzar en línia dins de l'apartat Forma't! del web de l'Ajuntament de Benicarló. Al mateix apartat es pot consultar la informació específica de cada curs.

UNA TRISTÍSSIMA HISTÒRIA D'AMOR

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Pel·lícula: *COLD WAR*.
Director: Pawel Pawlikowski.
Intèrprets: Joanna Kulig, Tomasz Kot, Agata Kulesza, Borys Szyk, Cédric Kahn, Jeanne Balibar i Adam Woronowicz.
Fotografia: Lukasz Zal.

La pel·lícula comença amb unes imatges impactants. En la Polònia més profunda apareixen persones, envoltades d'una ostensible pobresa, interpretant peces del seu folklore tradicional, sovint acompanyats d'instruments primitius. Una parella grava les cançons. Mentre es traslladen d'una població a una altra travessen impressionants paisatges nevats.

Poc després sabem que estem en 1949, en plena guerra freda. El règim comunista de Varsòvia ha contractat un músic, Wiktor (Tomaz Kot) per a que recopile i adapte el vell folklore a la nova situació política. El comissari polític que el vigila li exigeix que elimine de les cançons allò que es producte del sofriment i la humiliació. Ha de mostrar el triomf del proletariat, la reforma agrària i glorificar la figura de Stalin.

Per a complir aquest objectiu el règim polonès convoca un concurs de joves intèrprets per a formar un cor que interprete aquets temes. En el càsting apareix una jove bellíssima, Zula (Joanna Kulig), de la qual Wiktor queda fascinat des del primer moment. Ella també se sentirà ràpidament atreta per ell i començaran una intensa història d'amor.

El règim polític de Polònia no els agrada i decideixen, malgrat els dubtes que ella té, començar una nova vida a París. Però el dia que decideixen fugir, Zula no acudeix a la cita. Wiktor marxa sol. En la seqüència següent han passat uns anys i el trobem a la capital de França on es guanya la vida treballant en una orquestra de jazz, es veu clarament que no és feliç. El cor polonés on canta Zula va actuar a París i es retroben, però tornaran a separar-se.

La pel·lícula està dividida en diversos actes separats per llargs períodes de temps, que corresponent als diferents encontres que els dos amants tenen al llarg dels anys. Trobades apassionades, però quasi sempre de final turmentós. L'atracció que senten és molt forta, viure

separats els resulta un suplici, però tampoc poden viure junts. El domini de les imatges per part del director és magistral, l'enfocament que fa de les cares i gestos dels actors mostren a la perfecció aquesta forta passió interior que senten. La interpretació de Joanna Kulig és extraordinària.

Un element important a destacar és el blanc i negre amb què està filmada la pel·lícula. És un recurs perfecte per a reflectir el temps i el lloc dels anys en què transcorre la història, no me la puc imaginar de cap manera en colors. Un altre punt de capital importància en la pel·lícula és la música, present en tot moment, que va configurant els diferents temps de la història.

L'any 1964 té lloc la darrera trobada entre Zula i Wiktor, un dels moments més intensament corprenedors que ens ha ofert el cine els darrers anys, però al mateix temps posseïdor d'una profunda bellesa. Un d'aquells instants que et deixa atrapat a la butaca. Una pel·lícula inoblidable.

TEMPESTA: POPULISME I POESIA

textJ. GUILLEM

I

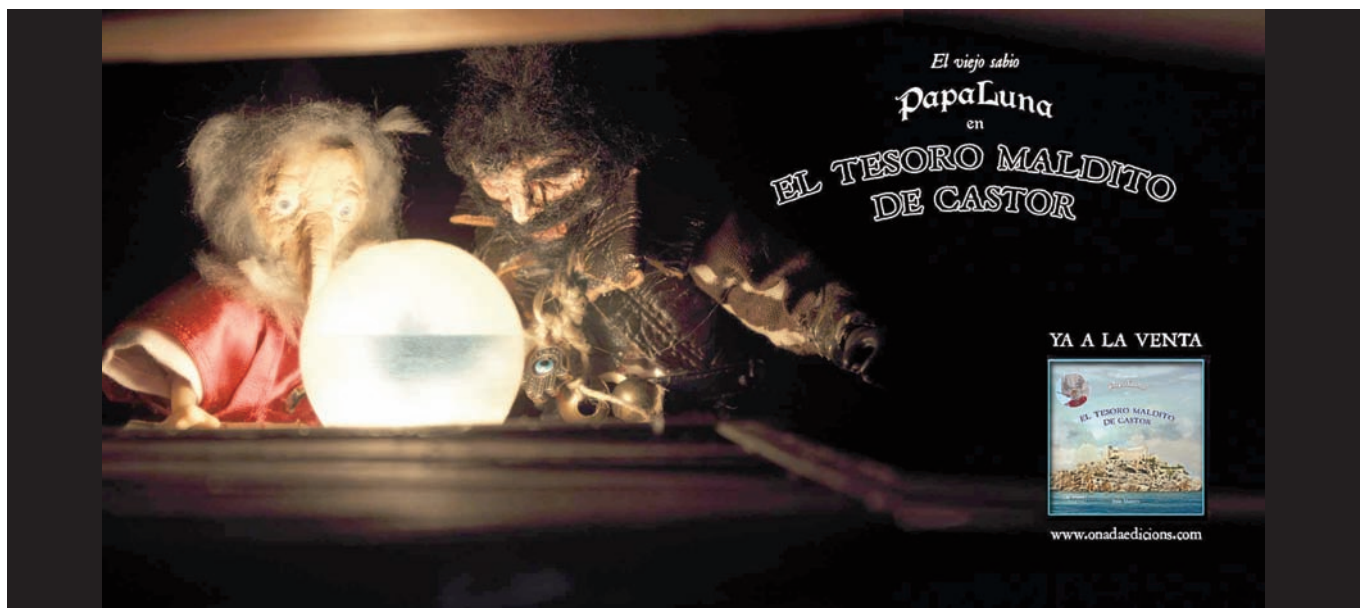
Les xarxes socials han posat a l'abast dels polítics de proximitat una eina per a promocionar la seua tasca amb què abans no comptaven. Aquests dies de tempestes ho hem comprovat. Alcaldesses i alcaldes, regidores i regidors, han aparegut per qualsevol d'aquests artefactes del dimoni lluint esplendoroses botes d'aigua o oferint pautes d'actuació al populatxo incaut. Si els monarques medievals comandaven les batalles a peu d'obra, per què els nostres pròcers no han de capitanejar el desembossament d'un pont o la retirada d'un arbre caigut? Alguns ho justificaran així o diran que aquestes intervencions dels polítics sobre el terreny acceleren les tasques de recuperació, però en determinats espècimens s'intueix certa fetidesa populista que tomba. Sobretot si perdem uns minuts llegint els comentaris que afegeixen els incondicionals als seus perfils. Provoquen certa vergonyeta contraproductent. Un bon assessor d'imatge s'ha de mantenir alerta igual que una gasela al bell mig de la sabana africana i bloquejar els acòlits ofuscats. Sovint suma més la crítica d'un ultra que la llepadeta d'un addicte.

II

'Al meu país la pluja no sap ploure' i ens encanta repetir-ho un cop i un altre amb posat d'intel·lectual afectat. Rambles torrent, carrers rambla, cotxes barqueta, garatges piscina i ciutadans granera escenifiquen cada quinze anys el gastat vers del cantautor. La personificació meteorològica resulta d'allò més poètica, encara que reproduïda

excessivament, cansa. Ignorarem la contumaç visió antropocentrista de la naturalesa que s'amaga darrere, perquè és una figura retòrica i com a tal l'hem d'entendre. No cal que ens vestim ara el burca ecologista. Integrismes, ni els justos. En realitat, al meu país el que sabem fer és construir on no toca. No aprofitem la màgia de la lírica per ocultar la crua realitat. Ni que siga per tancar la boca de qui pensa que la poesia no serveix per a res.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Culs fallers

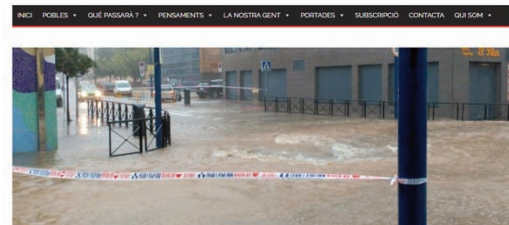
Tot va començar amb esta foto d'ací al costat. Quan ens la van enviar, juntament amb el text que l'acompanyava, els tafaners ens vam quedar mirant-la... igual que ens miràvem entre nosaltres: estranyats! Foto curiosa, si més no, amb tots de cul... menys els estendards! El conclave tafaneri, i mireu que de coses rares n'hem vist, no li acabava de traure l'entrellat. Tant va ser així que en vam enviar un dels més qualificats a fer indagacions sobre l'assumpte i, pel que li van dir, es tractava d'una qüestió de màrqueting perquè algú que en sabia d'aquestes coses així ho havia decretat. I certament ha fet parlar... com ho fem nosaltres ara. Com és previsible no podíem estar sense ficar-hi cullerada i el primer que constatem és que alguna cosa no lliga: els de cul amb els de cara. No hi ha diàleg entre els elements que formen la composició aproximadament fallera. I és que simplement no és homogènia. Bé, a no ser que jugaren amb la heterogeneïtat evident que distancia culs i estendards. Però tot i així, cal reconèixer que també pots pensar que en la presentació algú ha fet alguna cosa malament i els han posat a tots de cara a la paret, castigats. O fins i tot, aneu a saber, com deia un altre tafaner que els protagonistes entonaven un *Tedeum* al nostre senyor de les falles. En fi, que del que menys s'ha acabat parlant és de l'esborrany de falles que presentaven. Haurem d'esperar que els nostres especialistes de l'Univers Fallero, més bregats en la psicopatologia josefina, vinguen i ens ho aclarisquen.

L'estació inundada

Tornem a coses més del terreny, més de casa, com el recent episodi de pluja. Que en va arribar a caure! Ni a poalades! Hosti, que pareixia que teníem cinquanta, que diem cinquanta, cinc-cents, un milió de ninyets d'eixos del *manneken pis* descarregant les bufetes sobre la comarca. Quina manera de ploure! Ja és cert quan diuen que ací no sap ploure! I tant que no sap, si es podia confondre l'estació amb una pista de ràfting! Canvien els trens per zòdiacs i ja tenim muntat el circuit com si el Noguera-Pallaresa passara pel terme. Que no ús ho creieu? Doncs mireu la imatge de l'andana de l'estació i ens dieu si no compliria els requisits de cabal necessari per fer de recorregut d'una cursa de qualsevol campionat. Si hi havia aigua fins a la línia groga! Tant de fer un circuit allà dalt als Pirineus, a la Seu d'Urgell, per a les olimpíades del 92, i resulta que ací ja el teníem fet i a més ple d'aigües braves, de manera natural i sense desviar cap curs de riu! No sabem el que tenim!

VINARÓS
NEWS

Callariza desmiente que haya habido récord histórico en Vinarós

Última hora estació Benicarló....ni es veuen les vies de tren....

#324eltemps #324

4 10 8

Els veïns bafaners

Ja heu vist els del poble del costat, que també sembla que els va ploure prou... Com no podien suportar que Benicarló sortira a tots els noticiaris durant més de 24 hores, van haver de buscar-se un record plujós per vore si ells també podien sortir a la tele. I allà va que trona diuen que els va caure tota la gota freda del món a la plaça de Bous en una hora, tota junta. Uns 159 l/m2 en una hora, que passaria a ser, segons el regidor del poble del costat, record absolut a l'estat espanyol. Nosaltres, com d'això de pluges no n'entendem massa i de pluviòmetres no en tenim, no els farem un desmentit, que per a això ja se n'encarreguen ells mateixos. Simplement recordem que el seu meteoròleg de capçalera, Callariza, una persona

ve de la p gina anterior

⚠ El valor de 159.2 l/m2 recogidos en Vinaroz (Castellón) entre las 18:00 y las 19:00 es el más alto medido en una hora en España desde que hay registros. (Los datos son provisionales) [#TemporalLluvias](#)

AEMET_C. Valenciana @AEMET_CValencia
 Temporalmente se ha perdido la conexión con la estación de Vinaròs, pero hasta las 19 horas había registrado HOY 286.3 l/m2, de los cuales 159.2 l/m2 en sólo una hora, entre las 18 y las 19 horas
 Mostrar este hilo

seriosa que informa habitualment de l'oratge del poble del costat, va informar que "No me cuadraba y he mirado mi base de datos de la estación ni de lejos se aproxima, a parte si en todo el día han caído 163, en una hora 159 el resto del día sólo han caído solo 14 litros, cuando en un cuarto de hora entre las 4 y las 6 han caído 18 litros". No calen més comentaris, veritat?

Una vella història

En fi, que per a aigua, la que ens va quedar a la majoria de ponts, que ni un se'n va salvar de quedar anegat fins a la línia més alta de l'ull de pas. Ací només vos en posem un, el del camí de sant Gregori, per a fer de mostra, però tots, absolutament tots els que hi ha als accessos del poble estaven igual. I una vegada més vam quedar incomunicats quan menys ens ho podem permetre,

en una situació de risc. Sembla que no hi ha responsables del nyap històric que ha estat la construcció de passos inferiors per accedir o sortir del poble. Si cada vegada que un s'inunda, en localitzaren els responsables tècnics i els muntaren una plet, una altra cosa seria. És una autèntica vergonya que havent passat tantes vegades encara estiguem com el primer dia... sense solucions!

Oblits imperdonables

Per cert, a l'editorial del número anterior vam llegir en referència al tema de la setmana, com una premonició, que posaven a caldo la classe política per la poca diligència a l'hora de solucionar la canalització de la rambla d'Alcalà després de vora 20 anys de repetir que era una actuació prioritària. Doncs això, que segurament deuen ser tots sords atés que no sols no canalitzen, sinó que damunt no netegen el llit de la rambla, que s'ha convertint en un femer de brutícia i restes de tota mena que constitueixen un autèntic perill per a la integritat dels ponts i, de retruc, per a les persones que els usen. I ve el president de la Genialitat a passejar-se per ací i ni ell se'n recorda ni ningú li ho pregunta. Ens hem d'ofegar tots! Perquè després en surten que som el desè ajuntament més influent de l'estat. Vinga, home, *marcando tendensia!*

Més brutícia al carrer

Si som tan influents, a vore si aconseguim d'una vegada que els nostres carrers deixen de semblar femers i comencem a donar llum en comptes de fum. Com hem dit i escrit infinitat de vegades, és un clàssic que es repeteix setmana rere setmana i que sembla, com en el tema de dalt, també de neteja, però ara d'àmbit local, que no volen que tinga solució. Bé, o si volen, no ho demostren amb fets. I mentre ens esperem que algú faça el que toca, podem acomodar-nos en els sofàs que ens han deixat preparats esta setmana al costat dels contenidors de la brossa. Així anem passant vetllà mentre algú pren el ciri...

ENTREVISTA A PAU BERENGUER

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Pau Berenguer (València, 1978) va publicar fa uns mesos *Germània* (Onada edicions) una novel·la amb la que va guanyar 33è premi de narrativa Vila de Puçol. L'acció de la novel·la transcorre en la tardor de 1944 en el transcurs de la Segona Guerra Mundial i està situada en el front oriental alemany en un moment en què l'exèrcit soviètic recupera terreny perdut i amenaça d'entrar en territori germànic. L'exèrcit alemany ha mobilitzat la darrera lleva de soldats, joves de dèsset anys que provenen en molts casos de les joventuts hitlerianes i es trobaran amb un espantós escenari. La novel·la és un al·legat contra els horrors de la guerra i els seus efectes devastadors. Sobre el contingut del llibre hem parlat amb el seu autor.

Com va sorgir la idea d'escriure una novel·la situada en la Segona Guerra Mundial on s'enfronten els russos i els alemanys?

Fent memòria, pense que la inspiració va sorgir d'una sèrie de lectures que tocaven sempre aquest tema, la Segona Guerra Mundial. En concret, en aquella època em vaig sentir molt atret per les obres d'un historiador britànic, Anthony Beevor, que no només feia una anàlisi acurat de l'estratègia i dels esdeveniments polítics sinó que a més abaixava la mirada fins a la vida quotidiana del soldat de les trinxeres o del civil de la rereguarda. Durant aquestes lectures, en algun moment, se'm va aparèixer la imatge dels soldats viatjant cap al front, un escenari que havien imaginat però que encara no coneixien realment.

I pel que fa als russos i alemanys, vaig trobar apassionant i esgarrifador al mateix temps el fet que dos totalitarismes s'enfrontaren en una lluita per la supervivència pròpia i l'extermini de l'adversari. Crec que de tots els escenaris bèl·lics, aquest era el que més joc donaria a una novel·la.

En la novel·la trobem al principi l'idealisme dels joves de les joventuts hitlerianes que veuen la guerra com una cosa èpica i heroica, i posteriorment pateixen el xoc amb els horrors de la guerra. Has volgut amb *Germània* denunciar aquest adoctrinament de les ideologies totalitàries que porten finalment a aquestes tragèdies?

Més que denunciar, he intentat explicar l'absurd de la guerra i com persones que es consideraven civilitzades acabaren cometent atrocitats i jugant-se

la vida en nom d'aquesta ideologia. Per descomptat, serveix també com a denúncia: el poder d'un Estat i de les idees, que ens converteixen en fanàtics irracionals.

A *Germània* hi ha molts detalls sobre l'armament, les tàctiques i estratègies militars...El fet de ser professor d'història ha estat important per a escriure la novel·la?

La meua formació ha pesat molt en aquesta novel·la. De fet, en un primer moment l'obra contenia molts més detalls d'aquest tipus, però vaig haver de llevar part d'aquesta informació tècnica per tal d'afavorir una lectura més fluida i a l'abast d'un públic menys especialitzat en aquest tema.

En qualsevol cas, vaig haver de fer un estudi previ de les diferents formacions militars que participaren en aquell teatre d'operacions i buscar el realisme més gran per tal de no faltar a la veritat històrica.

La novel·la és molt visual, durant la lectura he tingut la sensació d'estar veient els combats.

ve de la pàgina anterior

Fins a quin punt t'ha influït el cine bèl·lic?

No havia pensat mai que el cinema bèl·lic m'haguera pogut influir, però ara que ho dius, em sembla que hi ha una influència clara de pel·lícules tan realistes com per exemple *Salvem el soldat Ryan*, *Stalingrad* o *Enemic a les portes*. El cinema ha experimentat un gran canvi pel que fa al realisme d'aquesta temàtica, mostrant sempre la cara més horrorosa de la guerra. Recorde encara les pel·lícules clàssiques, on la mort era sempre ràpida, neta i quasi indolora. Una imatge, en molts casos, heroica i dolça de la guerra que no em deixava satisfet.

A més a més, sempre he pensat que el lector ha de poder visualitzar les situacions que presenta l'escriptor (especialment si són d'acció o està recreant una altra època històrica) d'una manera comparable a la de l'espectador del cinema. Per descomptat, sempre que la narració no perdi el ritme que l'autor busca.

Quina ha estat la teua intenció en crear el personatge del capità Edmund Bachner? Un oficial amb rostre humà dins de l'exèrcit nazi.

Edmund és un home amb una educació superior als seus companys d'armes. Un humanista. És escriptor i vol dedicar la seua vida al teatre. De cap de les maneres pot ser com la majoria dels militars del III Reich. Però al mateix temps és un oficial de la Wehrmacht i té unes obligacions. No pot evitar-les. Lluitarà perquè no té una altra opció, perquè els russos volen destruir Alemanya i perquè ha de mantindre amb vida els seus subordinats. En aquesta guerra, hi va haver oficials i soldats com ell, que no creien en el règim nazi ni els seus missatges demagògics, però acabaren arrossegats per les circumstàncies polítiques sense poder evitar-ho. Necessitava aquest personatge, la seua presència em resultava trista, alhora que humana i realista.

M'ha agradat el tractament que li has donat a la història d'amor entre Konrad i Martina. Havia dos possibles finals a triar, des del meu punt de vista, el que tu has triat és el millor per a no trencar el sentit de la novel·la. Ha estat una elecció conscient?

No gaire conscient. Crec que és el que hauria passat si haguera sigut una història real. Aquest em semblava un final força probable. No recorde haver imaginat cap altre final per a aquesta història.

GOMINA

Racó poètic

text PATRICI GIL

El vent no sap on bufar,
l'ocell ha perdut el nord,
res els importa una llufa,
seran la nostra dissort.

Quant difícil és entendre'ls,
els manca l'enteniment,
s'amaga un llop cruel,
els manca el sentiment.

Com pot ser que ningú no se n'adone,
la falsedat és llur bandera,
no hi pot haver tant dimoni,
vagant sense caldera.

Farcits de buida paraula,
artistes del malabar,
cop de puny damunt la taula,
així tot és clar.

Quanta ràbia acumulada,
recull odi en suspensió,
un moviment esdevé errada,
un crit, la submissió.

Viperina llegua de serp,
la seua feina és manar,
l'índex és el poder,
la brossa és per agranar.

Sorna entre bastidors,
cabellera engominada,
somriure d'aparador,
taru urpes, fixa mirada.

No s'entén esta sort,
ni el cel que ens han vestit,
volem ser a un altre port,
açò no té cap sentit.

Drets lingüístics

7é Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

 el tempir

EXCESSOS

textSOFIA URC

L'aigua és vida: cal protegir-la, estimar-la, tenir-ne cura, respectar-la i aprendre d'ella. Aquests dies són bons per reflexionar sobre què ens ha dit l'aigua. Nosaltres parlem dels seus excessos, de la seua abundància, de la violència amb què es mou en massa, dels llocs que ocupa. Però, no atenem al seu missatge quan es fa present d'aquesta manera. No el volem atendre, més aviat l'hem desoït i hem oblidat el seu llenguatge.

A la nostra cultura, fins i tot, hi havia la figura del *Zahorí*. *Zahorí* era qui buscava l'aigua, l'escoltava, la sentia i sabia on estava. Potser, sense aquesta figura no tindríem les sènies que han aprofitat l'aigua amb què ens hem alimentat i assedegat tots els éssers vius d'aquestes contrades. El nostre entorn natural hi ha molts llocs d'aigua: aiguamolls (el Prat de Peníscola), rius (riu Aiguadoliva), desembocadures de barrancs importants (barranc d'Alcalà), ullals d'aigua (baix de la basseteta del Bovalar)... partides del terme on l'aigua roman, naix o baixa per donar vida.

Llocs que hem ocupat, ocultat i agredit amb el formigó i el petroli. Les armes del sistema de domini que regeix les nostres vides, que ens amorra al mirall on manipula les nostres actituds i els arguments sobre què reflexionar. En diuen desenvolupament i innovació, però un model que provoca tanta mort, destrucció i patiment, encara que siga confortable, no és ètic ni agradable. A sobre, imposa una mordassa i una semiclandestinitat a qui mostre desacord o propose canvis a models més justos, amables i naturals.

És hora d'aclarir quin és el teu punt de mira. Quin és el teu lloc en aquest combat d'excessos. Perquè sembla que hem arribat a un punt sense retorn. Fins ara, com que les nostres agressions al medi natural han estat graduals, els ajustos naturals també ho eren. A partir d'ara, com no hem aturat les agressions i la ferida és tan gran, l'ajust sembla ser dràstic. Ens aclamem als clàssics per enaltir el nostre intel·lecte superior i la nostra civilització. Potser, hauríem de tenir present que els grecs també s'aclamaven a Zeus (déu de les tempestes) i prometien bondat. Si no fem bondat, haurem de començar a qüestionar el nostre intel·lecte i la nostra civilització.

FINALITZA LA CAMPANYA D'APROXIMACIÓ DEL BÀSQUET ALS CENTRES ESCOLARS DE BENICARLÓ

text BENICARL AL DIA foto CB BENICARL

Amb la visita realitzada al Col·legi de la Consolació de la nostra ciutat, i després de visitar tots els centres escolars de Benicarló, el Club Bàsquet dóna per finalitzada la campanya d'aproximació del bàsquet als xiquets benicarlandos.

Des del club es volen donar les gràcies als equips directius i als professors per facilitar l'activitat, de la qual han pogut gaudir tant els xiquets com a jugadors i entrenadors.

ESCACS: L'ÚLTIMA RONDA DEL TORNEIG DE PROMOCIÓ SUB-12 TERRES DE L'EBRE ES VA DISPUTAR A VINARÒS

text VICENT FERRER foto CA BENICARL

El dissabte 20 d'Octubre es disputava l'última ronda de la primera fase i la primera ronda de la fase final del torneig "Promoció Sub12 2018 Terres de l'Ebre", en la localitat de Vinaròs.

La tempesta va donar treva i es va poder disputar la jornada sense complicacions.

El Riu Sénia Benicarló, equip format exclusivament per jugadors del Club Escacs Benicarló, va presentar un equip format per Joan de Gustín, Jhostin Sánchez, Marc Rico i Àngel Martín.

David Teply no va poder disputar-la perquè estava disputant el prestigiós torneig tancat "Arturo Pomar Sub10", gràcies al seu sisè lloc aconseguit en el Campionat per edats de Catalunya.

El Riu Sénia Benicarló es va enfrontar a l'equip de Sant Carles de la Ràpita. En aquesta trobada es jugaven l'accés a la fase final del torneig al costat d'altres tres equips. El resultat de 3-1 per als benicarlandos, que els va permetre classificar-se com a primers del seu grup, seguits per l'Amposta A, que també va vèncer en el seu enfrontament.

En la primera ronda de la fase final el Riu Sénia Benicarló s'enfrontà a l'Amposta B amb un resultat de 2,5-1,5 que els permet dependre de si mateixos per a quedar campió del torneig.

Dissabte que ve es jugaran les dues rondes decisives en el Casino Antic d'Amposta.

JA ESTAN OBERTES LES INSCRIPCIONS PER AL RUN&BIKE

text AB foto VICENT FERRER

La pròxima prova del Circuit de Curses Populars, la Run&Bike, que combina la carrera a peu i en bicicleta de muntanya, tindrà lloc el proper diumenge 11 de novembre. Els corredors sortiran des de l'ermita de Sant Gregori i recorreran alguns dels paratges més singulars i emblemàtics de Benicarló.

El regidor d'Esports, Carlos Flos, acompanyat del representant del Club Triatló Basiliscus, Julio Sánchez, ha presentat els detalls de la Run&Bike, la segona prova de la cinquena edició del Circuit de Curses Populars que ja s'està preparant i que tindrà un recorregut de carrera a peu per muntanya (trail) de 12 kilòmetres i un circuit de bicicleta tot terreny (BTT) de 24 kilòmetres.

La cursa es podrà disputar en tres modalitats: individual carrera a peu, relleus carrera i BTT, o duatló completa (Run&Bike individual). En aquest sentit, el regidor d'Esports, Carlos Flos, ha declarat que «per la quantitat de modalitats en què es pot participar i la singularitat dels paisatges, aquesta és una de les proves del circuit més espectacular». A més, Flos ha volgut agrair «tot el treball que porta a terme el Club Triatló Basiliscus organitzant aquesta prova, a més de la tasca desinteressada i imprescindible dels voluntaris».

Flos ha descrit que «el circuit, al voltant de l'ermita de Sant Gregori i del Corral del Petiquillo, consta de diferents punts d'avituellament així com de visió per a aquells que vulguen vindre a animar, i es disputarà a

©Vicent Ferrer i Julià

partir de les 9.30 hores, amb sortida des de l'ermita». A aquestes dades ha afegit que «el fet que el recorregut tinga pocs desnivells fa que aquesta prova siga accessible per a pràcticament tothom, esportistes de diferents nivells i distinta capacitat d'esforç».

Tant el regidor d'Esports com el representat del Club Basiliscus han cridat a la participació i han recomanat als participants que formalitzen la inscripció el més prompte possible per tal de facilitar la tasca als organitzadors. El portaveu del Club ha recordat que «Benicarló és conegut per com tractem als corredors, per això aquest any també estem preparant una bossa de corredor i un gran avituallament».

Les inscripcions es poden formalitzar en línia a través de www.hj-crono.es i de manera presencial a Evasión Esport (C/ Germans de les Escoles Cristianes, 41), a la Piscina Municipal i a Decathlon Vinaròs, a més del mateix dia de la cursa.

Llibreria Copisteria
GRÈVOL

Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Llibreria Copisteria
GRÈVOL

-Còpies B/N - Color tot tipus tamany

-Llibreria General i Musical

-Papereria

mail: lc1grevol@telefonica.net

www.copisteriagrevol.com

POS SÍ

text VICENT T. PERIS

Sí, ja ho sé. Aquest passat cap de setmana no ha hagut jornada de lliga. Sí, també sé que la “Federació de Futbol de la Comunitat Valenciana”, abans anomenada Federació Valenciana de Futbol va decretar la suspensió o ajornament de tots els partits que s’havien de jugar en l’àmbit de la seua jurisdicció. La veritat és que em lleigeixo i me n’adono del meu domini del llenguatge i de lo bé que m’arribo a explicar. En fi, algú m’ho ha de dir. Jo faig com l’alcalde de Peníscola, que amb motiu de les recents pluges va exposar a les xarxes socials que un càrrec de no sé on li va dir que era un alcalde com els d’abans, que estava sempre al peu del canó i el senyor Martínez, fent gal·la d’una modèstia que diu molt d’ell, va i ho amolla a les xarxes socials. Jo el comprenc. Ens hem de saber vendre perquè ningú no ho farà per nosaltres. Si ell busca vots, jo busco que lo senyor director gerent d’aquesta gran publicació em tinga en compte i se n’adone del diamant en brut que té en el sí de la seua nòmina de col·laboradors.

Ara vostès es preguntaran, amb tota la raó del món, que per què em poso a escriure si la setmana passada el nostre estimat CD Benicarló no va jugar lo seu partit davant l’Almassora. Arribats a aquest punt jo els pregunto: calia suspendre eixe partit si per a diumenge ja no donaven pluja? Com sempre passa, se’n van passar de frenada. Potser van pensar que alguns camps estarien impracticables o fins i tot carreteres i la prudència feia aconsellable l’ajornament de la jornada. Han vist, agosarats lectors, quin magistral joc de paraules m’acabo de treure de la màniga? Si ja ho dic jo, un diamant en brut.

Ara ja vorem quan ens fa jugar la federació. Caldrà buscar una data entre setmana o algun dia festiu. També podria ser algun diumenge sense partits de competició. Jo no en tinc ni idea, la veritat, perquè són molts de partits de totes les categories, i caldrà fer autèntics malabarismes per tal de poder quadrar els quadrants. Un altre joc de paraules. Avui estic que me’n surto!

De moment, i allò que sí que és cert de veritat és que aquest cap de setmana juguem al camp de l’Alcora, a qui portem cinc punts d’avantatge. Aquest camp, conegut amb el curiós nom d’El Saltador, hauria de se propici per a portar-nos cap a casa lagun puntet, i si en són els tres òbviament millor.

El millor que podem dir és que ara mateix ocupem el quart lloca la classificació, a sis punts del primer classificat que és l’Onda, i a set punts de la zona de descens. Una vegada més, els primers llocs de la taula els ocupen els mateixos de sempre. Equips que, any rere any, s’han gastat una pasta per tal de pujar l’equip a la Tercera Divisió. Els que ho han aconseguit, en la majoria de les vegades, una o dues temporades després han baixat. Això per què passa? Perquè són

equips bons per a la Preferent, però en arribar a la Tercera Divisió, la exigència és molt major. Quan parlo d’exigència no només em refereixo a la esportiva, sinó també a la econòmica. Però com són equips que compten amb un important recolzament del seu ajuntament, es poden permetre aquestes frivoltats. També sòl passar que, de vegades, apareix un patrocinador que té el caprici de vore l’equip del seu poble en categoria nacional i amolla uns quants caragols per a que presidents amb deliris de grandesa enfonsen l’equip en un parell d’anys.

En fi, que hi ha de tot. Nosaltres hem d’anar d’acord amb les nostres possibilitats i portar i una línia coherent i no estirar més lo braç que la màniga. Així és que, sense tindre res a dir ni ganes d’omplir la pàgina, ja he arribat al final. Espero que el senyor director gerent, que m’ha amenaçat en difondre unes imatges comprometedores cap a la meua persona si no li omplia la fulla sencera, estiga content i satisfet del que he fet. Almenys han de reconèixer, benvolguts i pacients lectors que han estat capaços d’arribar ací, que ni he anomenat a la meua família, ni he parlat dels aiguats, ni de les falles, ni de les estanques que segueixen embrutant lo poble.

La setmana que ve, més.

BÀSQUET: EL BENICARLÓ CAU AL PORT DE SAGUNT DESPRÉS DE LA PRORROGA, 94-91

text VICENT FERRER foto EVA MENACHO

Després d'una setmana en la qual pràcticament no es va poder entrenar pel temporal patit en les nostres terres i que va obligar a tancar instal·lacions, l'equip es va desplaçar a la pista del CB Port de Sagunt, equip amb molta experiència en la lliga EBA i que portava dues derrotes en finals molt ajustats.

Va començar el partit amb un Port de Sagunt que es va notar va eixir amb més fam que els benicarlandos, a per la victòria, amb gran defensa i més claredat en les opcions ofensives. En canvi, els visitants van començar més relaxats en defensa, permetent finalitzacions còmodes, mentre que en atac va haver-hi precipitació, males decisions i poca paciència per a trobar la millor opció.

Açò es va traduir en 48 punts dels locals al descans, dels quals 34 punts van ser de dins de la zona, per transicions o bones combinacions. Mostra de la nostra falta d'activitat defensiva i la mala defensa en el 1x1 en totes les posicions del camp. Malgrat tants errors, es va arribar al descans amb un ajustat 48-43 i tot per decidir, però el ritme del partit en mans del Port de Sagunt.

En la segona part van ajustar millor la defensa, encara que no va millorar el joc col·lectiu d'atac fins a la part final del partit, però només a ratxes, així i tot es va

tenir opció en els últims segons amb un 82-79, i empatar el partit amb un triple final 82-82 i nova pròrroga.

Però les perdudes de pilota (18) i la precipitació van ser un dels handicaps per a la derrota (a part del rival, que va fer un gran partit), així que quan semblava que es tenia el partit per a guanyar van cometre algun error, bé en la passada o en la presa de decisions. Quedant 10 segons i possessió per als benicarlandos, servei de banda amb 91-91 en el marcador, es va perdre la pilota. Quedaven 8 segons al Port de Sagunt per a intentar anotar per a guanyar o una altra pròrroga, i sobre la botzina van aconseguir un triple que els va donar la victòria 94-91.

Victoria merescuda per als locals, que van jugar amb molta fam i molt bé en un partit que se'ns va notar la inactivitat durant diversos dies.

Ara toca esperar una bona setmana per a poder entrenar amb normalitat, sense problemes de pista, climàtics i esperem amb la incorporació de jugadors lesionats que ens permeten bon ritme d'entrenament.

El pròxim partit serà de nou a Benicarló, el diumenge a les 17:30 contra el Godella. Molt bon equip amb molt bon joc col·lectiu. El coneixem ja de la passada temporada que va estar amb nosaltres en 1ª Nacional i que va ser un dels dos equips a qui no es va poder guanyar en cap dels partits en què es van enfrontar.

SOPAR-TALLER MENJAR NEPALÍ

text ROSA LOURDES, JOSÉ, RAÛL I TONYO.

Una vegada més, el dissabte 20 d'octubre, vam fer un sopar-taller menjar nepalí a la seu de la Penya Setrill de Benicarló per fer una col·lecta per a l'orfenat de Bhimphedi a Nepal.

En un principi vam pensar en treure 45 places que les vam cobrir en 12 hores. Al veure la demanda que hi havia ens vam veure obligats a ampliar el nombre de comensals a 60.

Els últims dies vam tenir algunes baixes però també altes així que al final en vam ser exactament 60 persones, 6 taules per a 10 comensals.

Tinguérem el plaer i la sort de la presència del que va ser, durant 4 anys, el coordinador de l'orfenat i que ara és el president d'Amics de Nepal, Dani Roig. Va venir acompanyat de la seua esposa Manisha i dels seus pares Andrea i Jordi.

Raül se'n va encarregar de deixar-nos el local preparat per al sopar: tot ben net i taules parades.

A partir de les sis de la vesprada va començar el taller per a preparar el menjar. Van ser una dotzena de persones que es van arromangar per a fer l'amanida de cacaus (*badam sandheko*), els bunyols de verdures (*pokoda*) i els momos.

Sobre les 9 ja teníem tot el menjar amanit i llavors, aprofitant que eren les festes més importants de Nepal, el *Dashain* (quan la deessa Durga venç al dimoni Mahisaasur) vam fer la cerimònia de la tika desitjant a tots un bon any i mota sort a tots els assistents.

Tots els humans som igual: ací també tenim a Sant Antoni que venç al dimoni. Ací donem la coca i allà et posen la *tika* i et donen un ramellet de brots d'ordi i unes monedes. Però tot és el mateix, el triomf del bé sobre el mal.

Acabada la cerimònia ens vam disposar a a sopar.

Després de dels postres (laalmohan) que havíem

preparat a casa.

Acabat el sopar, Dani ens va dirigir unes paraules explicant-nos la seua trajectòria dins d'Amics de Nepal i com aquesta experiència a Nepal va canviar la seua vida.

A continuació es van projectar tres vídeos fets pels xiquets més grans de l'orfenat: *Don't hate beggar person, 2022 world cup player* i *Viral bhaidiyo by Balmaldir guys* que es troben al YouTube.

Una vegada acabat tot, toca el pitjor de la nit: fer neteja. Esgurar, desmuntar les taules i deixar-ho tot ben endreçat.

Ara només ens cal donar les gràcies a tots els participants al taller, a tots els assistents i a la Penya Setrill que tant gustosament ens deixa el local i les instal·lacions.

Gràcies per la vostra generositat a l'hora de rascar-vos la butxaca. Entre el sopar, les vendes de la tenda i els guanys de la loteria vam sobrepassar els 1000 €.

Moltes gràcies a tots i totes el que feu possible una millor vida a una trentena d'infants del balmaldir de Bhimphedi.

